

- **Panika.** Za prvé: Proboha, co tam budu dělat? Všichni jsou mladší/zkušenější/úspěšnější než já! Tato fáze se neobejde bez sjíždění pracovních úspěchů kolegů a zoufání nad vlastní webovou prezentací (tu totiž není radno podcenit!). Snaha o vytunění vlastního profilu skončí už u výběru nové profilové fotky, a sice objednáním krabičkové diety a plastiky očních víček. Nezřídka následuje bezmyšlenkovité přihlašování na vzdělávací webináře nebo nákup melvilovek, které si pravděpodobně nikdy nepřečtu.

Za druhé: Co si obleču? V legínách a barefootech vypadám jak Ferda Mravenec. Následuje bezhlavý nájezd na obchodní centra či módní e-shopy s cílem pořídit za nuzný rodičovský příspěvek zbrusu nový kapsulový šatník. Eko, bio a nejlépe vegan.

- **Uvědomění.** Po načechrání sebevědomí (ať už seberozvojem nebo útratou, která neodpovídá příjmům) mám stejně pocit, že jsem na něco zapomněla... *Na Kevina!* Co bude s dětmi, když budu v práci, aha? Junior ještě ani nechodí do školky. K tomu nákupy, vaření, úklid, kroužky, doktoři, oslavy narozenin, návštěvy příbuzných, přespávačky kamarádů... Řešení přenechávám svému budoucímu Já. Když tenhle model většině rodin funguje (a některé kamarádky s dětmi přednáší na vysoké škole), nemůže to být tak hrozné.
- **Srážka s realitou.** JE to hrozné. Je to dokonce mnohem horší! Na týmové poradě tahám řvoucí dítě, které zrovna prochází vrcholným obdobím vzdoru. Naštěstí existuje *Tlapková patrola*. Už žádný pláč a žádný vztek, *Patrola má na vše lék!* Patrola možná. Já ze zoufalství předplatím dětem všechny dostupné streamovací platformy, abych měla alespoň během online porad klid. I tak se za

